

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 6. marts 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-89/18	<p>A (Forelagt af Østre Landsret)</p> <p>1) I et tilfælde, hvor der er indført ”nye restriktioner” for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1180 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april 2016 i sag C-561114, Gene, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13, Dogan, anerkendte hensyn til ”vellykket integration”, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 – der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandsstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet – anses for ”begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet”?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet. Kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:</p> <p>i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	GA	14.03.19

	<p>vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har været i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,</p> <p>ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,</p> <p>iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt ”gift, skilt og gift igen”-situation.</p>			
C-71/18	<p>KPC Herning (forelagt af Vestre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det foreneligt med momsreguleringens artikel 135, stk. 1, litra j, jf. artikel 12, stk. 1, litra a, og stk. 2, sammenholdt med artikel 135, stk. 1, litra k, jf. artikel 12, stk. 1, litra b, og stk. 3, at en medlemsstat under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende betragter en levering af en fast ejendom, hvorpå der på leveringstidspunktet er opført en bygning, som et momspligtigt salg af en byggegrund, når det er parternes hensigt, at bygningen skal rives helt eller delvist ned for at gøre plads til en ny bygning?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	GA	19.03.19
C-716/17	<p>A (forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: Idet det forudsættes, at de danske regler om værneting i sager om gældssanering er en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed, som i princippet er forbudt i henhold til artikel 45 TEUF, jf. Domstolens dom af 8. november 2012 i sag C-461/11, Radziejewski, anmoder Østre Landsret EU-Domstolen om at bevare følgende spørgsmål:</p> <p>1) Er artikel 45 TEUF, således som bestemmelsen efter EU-Domstolens dom af 8. november 2012 i sag C-461/11 er fortolket, til hinder for en værnetingsregel som den danske, der har til formål at sikre, at den ret, som behandler gældssaneringen, har kendskab til og kan inddrage de konkrete socioøkonomiske forhold, hvorunder skyldneren og dennes familie lever og må antages fremadrettet at leve, ved sin vurdering, samt at vurderingen kan ske efter på forhånd fastlagte kriterier, der fastlægger, hvad der kan anses for en acceptabel beskedens levestandard under gældssaneringen?</p> <p>Hvis spørgsmål 1 besvares således, at begrænsningen ikke kan anses for retfærdiggjort, anmodes EU-Domstolen om at oplyse:</p> <p>2) om artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den også i en situation som den foreliggende har direkte virkning mellem private, således at private kreditorer skal tåle</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	27.03.19

	nedsættelse eller bortfald af den gæld, en skyldner, der er flyttet til udlandet, har til dem.			
C-680/17	<p>Vethanayagam e.a.</p> <p>Sagen vedrører: I. Er visumkodeksens artikel 32, stk. 3, til hinder for, at en referenceperson som den pågældende med hensyn til sagsøgenes visumansøgning i eget navn har en klage- og søgsmålsmulighed over for afslaget på visum? II. Skal repræsentationen, således som den er reguleret i visumkodeksens artikel 8, stk. 4, forstås således, at ansvaret (også) forbliver hos den repræsenterede stat, eller overdrages ansvaret fuldstændigt til den repræsenterende stat således, at den repræsenterede stat ikke længere selv har kompetence? III. Såfremt begge de repræsentationsformer, der omhandles under II, er mulige efter visumkodeksens artikel 8, stk. 4, litra d), medlemsstat skal da anses for at have truffet den endelige afgørelse som omhandlet i visumkodeksens artikel 32, stk. 3? IV. Er en fortolkning af visumkodeksens artikel 8, stk. 4, og artikel 32, stk. [3], hvorefter visumansøgere kun kan anfægte et afslag på deres ansøgninger ved en forvaltningsmyndighed eller ved en ret i den repræsenterende stat og ikke i den stat, som der er søgt om visum til, i overensstemmelse med adgangen til effektive retsmidler i chartrets artikel 47's forstand? Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den foreskrevne procedure sikrer, at ansøgeren har ret til at blive hørt, at han har ret til en sagsbehandling på et af medlemsstaternes sprog, at størrelsen af forvaltningsafgifter og retsgebyrer for klage- og søgsmålsprocedurer ikke er uforholdsmæssige for ansøgeren, og at der er mulighed for betalt retshjælp? Har det, henset til statens skønsmargen i visumsager, betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, om en schweizisk ret har en sådan viden om den nederlandske situation, at den kan sikre adgangen til effektive retsmidler?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.03.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-221/17	<p>Tjebbes e.a.</p> <p>I. Skal artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt i lyset af artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser, fordi der mangler en individuel efterprøvelse i forhold til proportionalitetsprincippet af følgerne af fortabelse af statsborgerskab for den berørte parts situation i EU-retlig henseende, er til hinder for en lovbestemt ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvori det bestemmes: a. at en myndig person, der også har statsborgerskab i et tredjeland, ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi vedkommende uden afbrydelse i en periode på ti år har haft sin hovedbopæl i udlandet og uden for Den Europæiske Union, selv om der er muligheder for at afbryde tiårsfristen? b. at en</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.03.19

	mindreårig person under visse omstændigheder ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi forældrene har mistet deres statsborgerskab som omhandlet i punkt a. ovenfor?			
C-616/17	<p>Blaise e.a.</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, herefter »EU-forordningen«] i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer? [2] Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporterne om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder? [3] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt? [4] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	12.03.19
T-135/15	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. januar 2015 nr. 2015/103 (meddelt under nr. C(2015) 53 final) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den er omfattet af nærværende søgsmål. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.19
T-139/15	<p>Ungarn mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionen gennemførelsesafgørelse C (2015) 53 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres delvist, for så vidt som den med hensyn til Ungarn udelukker 11 709 400 EUR fra Sukkeromstruktureringsfonden fra EU-finansiering. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.19

T-156/15	<p>Frankrig mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2015) 53 endelig af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvist, for så vidt som denne afgørelse i forhold til den direkte støtte er baseret på konstateringer, som ikke er blevet nævnt i Kommissionens meddelelser, og for så vidt som kontrolsystemet ikke gør det muligt at sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen om gode landbrugs- og miljømæssige forhold for ansøgningsårene 2011 og 2012. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af samtlige de udgifter, som er blevet afholdt inden for sektoren for arealstøtte på Nordkorsika for ansøgningsårene 2010 ff. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af de udgifter, som Den Franske Republik har afholdt inden for rammerne af støtten til udligningsgodtgørelser for naturbetingede handicap (ICHN) under akse 2 i programmet for udvikling af franske landdistrikter for regnskabsårene 2010, 2011, 2012 og 2013. Subsidiært annulleres denne afgørelse delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af den del af udgifterne, som Den Franske Republik har afholdt inden for rammerne af ICHN-støtten for får, der er blevet kontrolleret på stedet med henblik på kontrol med identifikation af dyr. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af 25 % af de udgifter, som Den Franske Republik har afholdt inden for sektoren for omstrukturering af sukkerindustrien i form af støtte til sukkerproducenterne til fuldstændig nedlæggelse og bibeholdelse af oplagringssiloer. Subsidiært annulleres denne afgørelse delvist, for så vidt som den pålagte finansielle korrektion på 25 % af udgifterne til de støttebeløb, der er blevet udbetalt til sukkerproducenterne til fuldstændig nedlæggelse og bibeholdelse af oplagringssiloer, er uforholdsmæssig. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	12.03.19
T-26/18	<p>Frankrig mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 7263 final af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som blev meddelt den franske regering den 9. november 2017, annulleres delvist, for så vidt som: — den indeholder en korrektion på 2 246 700 EUR som følge af en hensyntagen til angiveligt ikke-overensstemmende landskabstræk inden for rammerne af GLM hvad angår »Mangler i LPIS« for ansøgningsårene 2013 og 2014, — den indeholder en fast korrektion vedrørende hele det areal, der har i hvert fald en parcel, der kvalificeres som »landes et parcours« og ikke blot parceller, der kvalificeres som »ikke-støtteberettigede arealer (»landes et parcours«)« for ansøgningsårene 2013 og 2014, — for så vidt som den vedrører »ELPP-FEADER SIGC — 2014-2020« inden for rammerne af undersøgelsen CEB/2016/ 047, og — den anvender en fast korrektion på 100 % for departementet Haute-Corse for</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	12.03.19

	ansøgningsårene 2013-2014 hvad angår »Alvorlige mangler i kontrolsystemet, Korsika«. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
C-635/17	E. 1) Har Domstolen henset til artikel 3, stk. 2, litra c), i direktiv 2003/86/EF og Nolan-dommen (ECLI:EU:C:2012:638), kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål fra en nederlandsk ret om fortolkningen af direktiv 2003/86/EF i en retssag vedrørende opholdstilladelse til et familiemedlem til en person, der har fået subsidiær beskyttelse, såfremt dette direktiv i nederlandsk ret er blevet erklæret direkte og ubetinget anvendeligt på personer, der har fået subsidiær beskyttelse? (jf. forelæggelsesafgørelsen af 21.6.2017 fra afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1609, registreret ved Domstolen under sagsnummer C-380/17). 2) Skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, eller skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at denne bestemmelse alene er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, såfremt flygtningen har givet en plausibel forklaring på den omstændighed, at han ikke har fremlagt denne dokumentation, og på hans udtalelse om, at han endnu ikke kan fremlægge denne dokumentation?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	13.03.19
C-128/17	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationalemissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (1) annulleres. — Subsidiært annulleres dette direktiv delvist, for så vidt som det fastsætter nationale emissionsreduktionstilsagn for 2030 og de efterfølgende år. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	13.03.19
C-666/17	AlzChem AG mod Kommissionen (appel) Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og appellant en gives medhold. — Dommen ophæves. — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	13.03.19
C-195/18	B.S. Skal artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at et produkt, hvor der til fremstilling af stamurten er anvendt maltekstrakt, glukosesirup, citronsyre og vand, også kan være en øl fremstillet af malt henhørende under KN-kode 2203 i den	Toldstyrelsen	Dom	13.03.19

	<p>kombinerede nomenklatur, såfremt andelen af ikke-maltede bestanddele i urten er højere end andelen af maltede bestanddele og glukosesiruppen er blevet tilsat urten før urtens gæring, og hvilke kriterier skal anvendes ved bestemmelsen af forholdet mellem andelen af maltede og ikke-maltede bestanddele i stamurten for at tarifere det fremstillede produkt som øl under KN-kode 2203?</p>			
T-730/16	<p>Espírito Santo Financial Group mod ECB</p> <p>Påstande: 1. Første anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, idet den tilsidesætter begrundelsespligten. 2. Andet anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), første, andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 3. Tredje anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerende oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom den tilsidesætter begrundelsespligten. 4. Fjerde anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 5. Femte anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 2, første led, i afgørelse ECB/2004/3. 6. Sjette anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/3.</p>	Finanstilsynet Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	13.03.19
C-118/17	<p>Dunai</p> <p>1) Skal punkt 3 [i konklusionen] i Domstolens dom i sag C-26/13 forstås således, at den nationale ret også kan afhjælpe den manglende gyldighed af et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når opretholdelsen af aftalen strider mod forbrugernes økonomiske interesser? 2) Er det i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer tilsvarende privatretlige kontrakter, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger? 2a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer forskellige dele af låneaftaler optaget i fremmed valuta for at beskytte forbrugerne, men derved fremprovokerer en virkning, der strider imod netop forbrugerbeskyttelsesinteresserne, idet låneaftalen forbliver</p>	Justitsministeriet	Dom	14.03.19

	<p>gyldig efter ændringerne, og idet forbrugerne fortsat må bære de udgifter, der er forbundet med valutarisikoen? 3) Hvis der er tale om indhold i aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for? 3a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for, når udnævnelsen af de dommere, der er medlem af standardiseringsrådet, ikke foregår på en gennemskelig måde ifølge forud fastsatte regler, når proceduren ved dette råd ikke er offentlig, og når det ikke efterfølgende er muligt at få oplysninger om den anvendte procedure, dvs. de anvendte udtalelser fra sagkyndige og retsvidenskabelig litteratur samt medlemmernes stemmeafgivelse (flertalsudtalelse og mindretalsudtalelse)?</p>			
C-399/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik Påstande:— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (1) ved ikke at sikre, at TPS-NOLO (Geobal) materiale overført fra Den Tjekkiske Republik til Katowice, Polen, blev transporteret tilbage til Den Tjekkiske Republik. — Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	14.03.19
C-449/17	<p>A&G Fahrschul-Akademie Sagen vedrører: 1. Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B og C1? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan anerkendelsen af sagsøgeren som et organ med tilsvarende formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, udledes af lovbestemmelserne om kørelærerprøven og udstedelse af kørelærer- og køreskolegodkendelse i Gesetz über das Fahrlehrerwesen (lov om kørelærere og køreskoler) af 25. august 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), senest ændret ved lov af 28. november 2016 (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, kørelærerloven), og af den almene interesse i, at køreskoleelever uddannes til sikre, ansvarsbevidste og miljøbevidste trafikanter?3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:</p>	Skatteministeriet	Dom	14.03.19

	<p>Forudsætter begrebet »privattimer« i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, at den afgiftspligtige person er en individuel erhvervsdrivende? 4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares benægtende: Giver den, der underviser, altid »privattimer« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når den pågældende handler for egen regning og på eget ansvar, eller skal der stilles yderligere krav til kriteriet »privattimer«?</p>			
C-557/17	<p>Y.Z. e.a.</p> <p>1. Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familiemedlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger? 2. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge (EUT 2004, L 16) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	14.03.19
C-21/18	<p>Textilis</p> <p>1. Skal artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker m.m. fortolkes således, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i den nye affattelse finder anvendelse på en rets efterprøvelse af gyldigheden [jf. artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009], som foretages, efter at ændringen er trådt i kraft, dvs. efter den 23. marts 2016, selv hvis sagen vedrører en erklæring om ugyldighed, hvor sagen blev anlagt før dette tidspunkt og altså vedrører et varemærke, der er blevet registreret før denne dato? 2. Skal artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 – i den anvendelige affattelse – fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter et tegn, der består af en todimensional gengivelse af en todimensional vare, f.eks. et stof, der udsmykkes med det pågældende tegn? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: efter hvilke principper skal udtrykket »tegn, som udelukkende består af [formen (eller en anden egenskab), der giver varerne en væsentlig værdi]« i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 fortolkes i en situation, hvor registreringen omfatter flere forskellige vareklasser og varer, og tegnet kan anbringes på varerne på forskellige måder? Skal bedømmelsen foretages efter mere objektive/generelle kriterier, f.eks. med udgangspunkt i, hvordan varemærket ser ud, og hvordan det er muligt at anbringe det på forskellige varer, dvs. uden hensyn til på hvilken måde varemærkeindehaveren de facto kan have anbragt eller kan tilsinde at anbringe tegnet på forskellige varer?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	14.03.19

C-226/18	<p>Krohn & Schröder</p> <p>1) Omfatter toldkodeksens artikel 212a en fritagelse for en antidumping- og udligningstold i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1239/2013? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er den i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1239/2013 anførte betingelse opfyldt ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, når den virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med den i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævnte virksomhed – som har fremstillet, afsendt og faktureret den pågældende vare – ganske vist ikke var aktiv som importør af den pågældende vare og heller ikke havde stået for dens overgang til fri omsætning, men havde til hensigt at gøre det og også faktisk fik den pågældende vare leveret? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Kan der ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, også fremlægges en tilsagnsfaktura og et eksporttilsagnscertifikat i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1239/2013, inden for en af toldmyndighederne i henhold til toldkodeksens artikel 53, stk. 1, fastsat frist? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Opfylder en tilsagnsfaktura i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, der i stedet for gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævner afgørelse 2013/423/EU, under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og under hensyntagen til almene retsprincipper, betingelserne i bilag III, nr. 9), til forordning nr. 1238/2013 og bilag 2, nr. 9), til forordning nr. 1239/2013? 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Kan der ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, stadig fremlægges en tilsagnsfaktura i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, i klagesagen til prøvelse af fastsættelsen af toldskylden?</p>	Toldstyrelsen	GA	14.03.19
C-372/18	<p>Dreyer</p> <p>»Har de bidrag, der skal henføres til Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (national solidaritetsfond for selvstændighed) til finansieringen af de omtvistede ydelser, [dvs. den personlige ydelse til selvstændighed og invaliditetsydelsen] en direkte og tilstrækkelig relevant sammenhæng med visse af de sociale sikringsgrene, der er opregnet i artikel 3 forordning (EF) nr. 883/2004, og er de derfor omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, alene fordi disse ydelser vedrører en af de risici, der er nævnt i artikel 3, og skal tildeles uden skønmæssig bedømmelse på grundlag af en ved lov fastlagt situation?«</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.03.19

C-46/18	<p>Caseificio Sociale San Rocco e.a.</p> <p>a) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92, har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt? b) Skal EU-retten, og særligt det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten? c) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	14.03.19
C-163/17	<p>Jawo</p> <p>Er en asylansøger kun forsvundet som omhandlet i artikel 29, stk. 2, andet punktum, i forordning (EU) nr. 604/2013 1, hvis han målrettet og bevidst und-drager sig pågribelse af de gennemførelsen af overførslen ansvarlige nationale myndigheder med henblik på at forpurre eller vanskeliggøre overførslen, eller er det tilstrækkeligt, at han i en længere periode ikke længere opholder sig i den bolig, som han har fået anvist, og myndigheden ikke er informeret om hans opholdssted, og en planlagt overførsel derfor ikke kan gennemføres? Kan den pågældende påberåbe sig korrekt anvendelse af bestemmelsen og i en sag til prøvelse af afgørelsen om overførsel gøre gældende, at fristen for overførsel på seks måneder er udløbet, idet han ikke har været forsvundet? Sker der en forlængelse af fristen i henhold til artikel 29, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 604/2013 alene derved, at den overførende medlemsstat før fristens udløb informerer den ansvarlige medlemsstat om, at den pågældende er forsvundet, og samtidig fastsætter en konkret frist på højst 18 måneder, inden for hvilken overførslen vil blive gennemført, eller kan en forlængelse kun ske ved, at de involverede medlemsstater ved aftale fastsætter en forlænget frist? Er overførsel af asylansøgeren til den ansvarlige medlemsstat ulovlig, hvis han i tilfælde af, at han tilkendes international beskyttelse i den pågældende stat, for så vidt angår de forventelige levevilkår ville være i alvorlig risiko for at blive underkastet en behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? Er denne problematik omfattet af EU-rettens anvendelsesom-</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	19.03.19

	råde? Ud fra hvilke EU-retlige standarder skal leve-vilkårene for den, der har fået tilkendt international beskyttelse, bedømmes?			
C-444/17	<p>Arib</p> <p>1) Skal artikel 32 i forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016, der fastsætter, at hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II (om de ydre grænser) tilsvarende anvendelse, fortolkes således, at den kontrol, der er genindført ved en medlemsstats indre grænser, skal sidestilles med en kontrol, der foretages ved en ydre grænse i det tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger, der ikke har ret til indrejse, passerer denne grænse? 2) Tillader denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i en tilsvarende situation, hvor der er genindført kontrol ved de indre grænser, at den mulighed, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra a), og som giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at anvende forenklede nationale tilbagesendelsesprocedurer ved deres ydre grænser, anvendes på en tredjelandstatsborger, der passerer en grænse, hvor der er genindført kontrol? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er direktivets artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 4, da til hinder for en national lovgivning, såsom artikel L. 621-2 i code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (lov om udlændinges indrejse og ophold og om ret til asyl), der foreskriver fængselsstraf for ulovlig indrejse på det nationale område foretaget af en tredjelandstatsborger, med hensyn til hvilken den tilbagesendelsesprocedure, der er fastsat i direktivet, endnu ikke er blevet afsluttet?</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	19.03.19
C-556/17	<p>Torubarov</p> <p>Skal artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de ungarske retter kan ændre administrative afgørelser, der er truffet af en myndighed med kompetence i asylsager, hvorved der gives afslag på international beskyttelse, og at de ungarske retter kan tildele en sådan beskyttelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Udenrigsministeriet	GA	19.03.19
Forenede sager T-98/16, T-196/16 og T-198/16	<p>Italien mod Kommissionen (T-98/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse nr. C (2015) 9526 final af 23. december 2015, meddelt samme dag, vedrørende statsstøtte SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), som Italien har ydet til BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.), annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Banca Tercas mod Kommissionen (T-196/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C (2015) 9526 final af 23. december 2015, der blev meddelt sagsøgeren den 22. februar 2016, vedrørende statsstøtte SA39451 (2015/C) (ex 2015/NN), som Italien har ydet til Banca Tercas (Cassa di risparmio della Provincia di Teramo S.p.A.) annulleres. — Subsidiært annulleres artikel 2, 3 og 4 i den ovennævnte</p>	Beskæftigelsesministeriet Energistyrelsen	Dom	19.03.19

	<p>afgørelse af de grunde, der er anført under det syvende anbringende. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Fondo interbancario di tutela dei depositi mod Kommissionen (T-198/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse nr. C (2015) 9526 final af 23. december 2015 vedrørende statsstøtte SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) annulleres. — Subsidiært annulleres afgørelsen hvad angår den del, der vedrører fastslåelsen og opgørelsen af det iboende støtteelement i den tredje foranstaltning. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. — Retten bestemmer en hvilken som helst anden foranstaltning, herunder med henblik sagens oplysning, som den måtte finde passende.</p>			
Forenede sager T-282/16 og T-283/16	<p>Inpost Paczkomaty m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) C(2015) 8236 af 26. november 2015 om statsstøtte SA.38869 (2014/N), som Polen vil yde det polske postvæsen som kompensation for de nettoomkostninger, som er opstået i perioden 2013-2015 i forbindelse med pligten til at levere af befordringsydelse, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	19.03.19
T-237/17	<p>Spanien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2017) 766 final af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien, sektoren for frugt og grøntsager, vedrørende undersøgelse (FV 2011/003/ES). — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	20.03.19
C-127/17	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 7 i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (1), sammenholdt med punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til dette direktiv, idet den kræver, at transportvirksomheder er i besiddelse af særlige tilladelser til at benytte visse offentlige veje. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	21.03.19
Forenede sager C-266/17 og C-267/17	<p>Verkehrsbetrieb Hüttebräucker et BVR Busverkehr Rheinland</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1-13) til præjudiciel afgørelse: 1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	21.03.19

	<p>1370/2007 anvendelse på kontrakter, som ikke er kontrakter, der som omhandlet i artikel 5, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 1370/2007 er udformet som koncessionskontrakter om tjenesteydelser som defineret i direktiv 2004/17/EF eller 2004/18/EF? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: 2. Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når beføjelsen til at gribe ind i offentlig personbefordring inden for et bestemt geografisk område [artikel 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1370/2007] er opdelt mellem den enkelte kompetente myndighed og en gruppe af myndigheder, som varetagerintegreret offentlige personbefordring, eksempelvis ved at beføjelsen til at indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening med en intern operatør forbliver hos den enkelte kompetente myndighed, hvorimod takstopgaven overdrages til en sammenslutning, til hvilken foruden den enkelte myndighed også andre kompetente myndigheder i disses geografiske områder hører? 3. Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når det ifølge denne interne operatørs vedtægter i forbindelse med beslutninger om indgåelse, ændring eller ophør af en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 alene er den selskabsdeltager, som selv eller hvis indirekte eller direkte ejer indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 med den interne operatør, der er stemmeberettiget? 4. Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør også driver offentlig personbefordring for andre kompetente lokale myndigheder inden for det geografiske område, der henhører under disse (inklusive de udgående linjer eller andre underordnede elementer af denne virksomhed, der strækker sig ind på tilstødende kompetente lokale myndigheds områder), når denne personbefordringstjeneste ikke er tildelt efter en udbudsprocedure? 5. Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør uden for det geografiske område, der henhører under den pågældende operatørs ordregivende myndighed, udfører offentlig personbefordring for andre ansvarlige enheder på grundlag af kontrakter om trafikbetjening, som er omfattet af overgangsbestemmelsen i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1370/2007? 6. Hvornår skal betingelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 være opfyldt?</p>			
Forenede sager C-350/17 og C-351/17	<p>Mobit m.fl.</p> <p>Sagerne vedrører: 1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 (særligt forbuddet i henhold til litra b) og d) for en intern operatør mod at deltage i extra moeniaudbud) ligeledes anvendelse på kontrakter, der er tildelt før denne forordnings ikrafttræden?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	21.03.19

	<p>2. Kan en offentligretlig juridisk person, der er blevet tildelt en kontrakt vedrørende en lokal transporttjeneste af en statslig myndighed uden forudgående udbud, abstrakt set anses for at være en »intern operatør« som omhandlet i samme forordning og efter omstændighederne analogt med den retspraksis, der er udviklet på området for in house providing, såfremt førstnævnte person er direkte forbundet med den statslige myndighed på det organisatoriske og kontrolmæssige plan, og såfremt pågældende offentligretlige juridisk persons selskabskapital er ejet af staten (fuldt ud eller i sameje med andre offentligretlige organer)?</p> <p>3. Indebærer en tildeling af en tjenesteydelseskontrakt uden forudgående udbud inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1370/2007, i tilfælde af, at den ovennævnte statslige myndighed efter tildelingen opretter et offentligt forvaltningsorgan med organisatoriske beføjelser i forhold til de pågældende tjenester (idet beføjelsen til at tildele koncessioner dog fortsat forbeholdes staten) – et organ, der ikke udøver nogen »tilsvarende kontrol« med modtageren af den kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud – at den pågældende tildeling falder uden for ordningen i forordningens artikel 5, stk. 2? 4. Såfremt en kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud, udløber efter den 30-årige frist, der udløber den 3. december 2039 (en frist, der begynder at løbe fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1370/2007), har dette da til følge, at tildelingen ikke er i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i samme forordnings artikel 5, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, eller skal en sådan retsstridighed anses for automatisk afhjulpet i retlig henseende gennem en implicit forkortelse ex lege af kontraktens varighed?</p>			
C-443/17	<p>Abraxis Bioscience</p> <p>Skal SBC-forordningens artikel 3, litra d), fortolkes således, at den giver mulighed for udstedelse af et SBC, når den markedsførings tilladelse, der er henvist til i artikel 3, litra b), er den første tilladelse inden for grundpatentets anvendelsesområde til markedsføring af produktet som lægemiddel, og når produktet er en ny formulering af en gammel aktiv ingrediens?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	21.03.19
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	21.03.19
C-673/17	<p>Planet49</p> <p>1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra</p>	Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	21.03.19

	<p>for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookierne?</p>			
C-249/18	<p>CEVA Freight Holland</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at en klarerer i forbindelse med en efterfølgende bogføring under henvisning til artikel 147, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 kan vælge en anden og lavere transaktionspris for indførte varer for at få nedsat toldskylden? 2a. Er fastsættelsen af det tidspunkt, hvor underretningen til debitor har fundet sted, ved anvendelsen af artikel 221, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 et EUretligt spørgsmål? 2b. Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende, skal artikel 221, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 da fortolkes således, at den heri omhandlede underretning skal være modtaget af debitor inden for fristen på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen, eller er det tilstrækkeligt, at underretningen er sendt til debitor inden for denne frist?</p>	Skattestyrelsen Toldstyrelsen	GA	26.03.19
C-545/17	<p>Pawlak</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998, L 15, s. 14 med senere ændringer, polsk særudgave, kapitel 6, bind 3, s. 71) fortolkes således, at en ordning i den nationale procesret som den i artikel 165, stk. 2, i lov af 17. november 1964 – retsplejeloven (konsolideret affattelse: DZ. U. af 2016, pos. 1822 med senere ændringer, herefter »k.p.c.«), hvorefter kun indlevering af et procesdokument på et nationalt postkontor, der drives af en udpeget virksomhed, dvs. en befordringspligtig virksomhed, skal sidestilles med indgivelse af det pågældende dokument til retten, mens dette ikke gælder for indlevering af et procesdokument på et nationalt postkontor, der drives af en anden befordringspligtig virksomhed, som ikke er en udpeget virksomhed, udgør en særret? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU fortolkes således, at fordele for en udpeget virksomhed som følge af, at denne i strid med artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF er blevet tildelt en særret, skal udvides til at omfatte de øvrige postbefordrende virksomheder med den følge, at indleveringen af et procesdokument på et postkontor, der drives af en anden befordringspligtig virksomhed, som ikke</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	27.03.19

	er en udpeget virksomhed, skal sidestilles med indgivelse af det pågældende dokument til retten, på grundlag af principper, der svarer til principperne fra Den Europæiske Unions Domstols dom af 21. juni 2007 i de forenede sager C-231/06 – C-233/06, Jonkman (ECLI:EU:C:2007:373)? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU fortolkes således, at en procesdeltager, der repræsenterer en medlemsstat, kan påberåbe sig, at en national bestemmelse som k.p.c.'s artikel 165, § 2, er uforenelig med artikel 7, stk. 1, første punktum, i direktiv 97/67/EF?			
C-681/17	Slewo Sagen vedrører: 1. Skal artikel 16, litra e), i direktivet om forbrugerrettigheder fortolkes således, at de deri nævnte varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, også omfatter varer (som f.eks. madrasser), som ganske vist ved tilsigtet anvendelse kan komme i direkte kontakt med menneskekroppen, men som ved hensigtsmæssige (rengørings-)foranstaltninger fra den erhvervsdrivendes side atter kan gøres salgbare? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: a) Hvilke betingelser skal en vares emballage opfylde, for at der kan tales om en forsegling som omhandlet i artikel 16, litra e), i direktivet om forbrugerrettigheder? og b) skal de oplysninger, som den erhvervsdrivende skal give inden forbrugeren bindes af aftalen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra k), i direktivet om forbrugerrettigheder, gives på en sådan måde, at forbrugeren med konkret henvisning til varen (her: en madras) og den anbragte forsegling gøres opmærksom på, at han mister sin fortrydelsesret, hvis forseglingen fjernes?	Justitsministeriet Forbrugerombudsmanden	Dom	27.03.19
C-405/16 P	Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Den appellerede dom, afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 10. maj 2016 i sag T-47/15, annulleres. — Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.	Energistyrelsen	Dom	28.03.19
C-427/17	Europa-Kommissionen mod Irland Påstande:— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, bilag 1, litra A, og fodnote 1 i Rådets direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand (1), idet det ikke har sikret, at vand opsamlet i et kombineret byspildevands- og regnvandssystem i 14 byområder opbevares og ledes til rensning i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 91/271/EØF. — Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og stk. 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, enten ved ikke at tilvejebringe sekundær eller lignende rensning eller ved ikke at fremlægge tilstrækkeligt bevis til at godtgøre overensstemmelse i denne henseende med direktiv 91/271/EØF med hensyn til 25 byområder. — Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra 21 byområder, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4 og i overensstemmelse med kravene i bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, før det udledes til følsomme områder.—	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	28.03.19

	<p>Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i byområderne Arklow (IEAG_547) og Castlebridge (IEAG_515) foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser.</p> <p>— Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-143/18	<p>Romano</p> <p>1. Skal artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse eller praksis som den i hovedsagen omhandlede, som i forbindelse med låneaftaler indgået ved fjernsalg ikke fastsætter en udelukkelse af fortrydelsesretten, såfremt aftalen efter forbrugerens udtrykkelige ønske allerede er blevet helt opfyldt af begge parter, inden forbrugeren udøver sin fortrydelsesret? 2. Skal artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, andet afsnit, andet led, og artikel 6, stk. 6, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at der for så vidt angår korrekt modtagelse af de oplysninger, der er fastsat i national ret i henhold til artikel 5, stk. 1, artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra a), i direktiv 2002/65/EF, og forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til national ret ikke skal tages udgangspunkt i andre end en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger i betragtning af alle relevante kendsgerninger og samtlige omstændigheder i forbindelse med indgåelsen af denne aftale? 3. Dersom det første og det andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: Skal artikel 7, stk. 4, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som efter erklæret fortrydelse af en ved fjernsalg indgået forbrugerkreditaftale fastsætter, at udbyderen ud over det beløb, som han har modtaget af forbrugeren i henhold til fjernsalgsaftalen, også skal betale forbrugeren erstatning for værdien af anvendelsen af dette beløb?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.03.19
C-172/18	<p>AMS Neve e.a.</p> <p>Under omstændigheder, hvor en virksomhed er etableret og har hjemsted i medlemsstat A og har taget skridt til i dette område at reklamere for og udbyde varer til salg under et tegn, der er identisk med et EU-varemærke, på et websted, som er rettet mod erhvervsdrivende og forbrugere i medlemsstat B: i) har en EU-varemærkedomstol i medlemsstat B da kompetence til at påkende en påstand om krænkelse af et EU-varemærke i forbindelse med annoncering og udbud til salg af varer i dette område? ii) hvis dette ikke er tilfældet, hvilke andre kriterier skal den pågældende EU-varemærkedomstol da tage hensyn til ved afgørelsen af, om den har kompetence til at behandle denne påstand? iii) for så vidt som svaret på nr. ii) kræver, at den pågældende EU-varemærkedomstol fastslår, om virksomheden har taget aktive skridt i medlemsstat B, hvilke kriterier skal der da tages hensyn til ved afgørelsen af, om virksomheden har taget sådanne aktive skridt?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	28.03.19
C-197/18	<p>Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland e.a.</p> <p>Skal artikel 288 TEUF, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, eller med artikel 5, stk. 5, i, sammenholdt med bilag I, nr. 2), til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (herefter »nitratdirektivet«), fortolkes</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.03.19

<p>således, at a) et offentligt vandforsyningsanlæg, der leverer forsyningspligttydelser og i denne forbindelse, inden drikkevandet distribueres til forbrugere (med tilslutningspligt), behandler dette vand med forhøjede nitratværdier, der indvindes fra de brønde, som anlægget råder over, for inden distributionen til forbrugerne at opnå en nitratkoncentration i vandet på mindre end 50 mg pr. liter, idet det pågældende anlæg efter loven også er forpligtet til at varetage vandforsyningen i et bestemt geografisk område, i så henseende i henhold til Den Europæiske Unions Domstols praksis er direkte berørt (i den foreliggende sag af en eventuel mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991), i og med det pågældende anlæg på grund af handlingsprogrammer, der angiveligt er utilstrækkelige (eftersom nitratkoncentrationen på 50 mg pr. liter i vandet på dette vandforsyningsanlægs område overskrides), er berørt, idet anlægget skal iværksætte foranstaltninger til behandling af vandet, hvorved det indrømmes subjektive rettigheder inden for nitratdirektivets rammer a.1) med henblik på ændring af et handlingsprogram, der allerede er vedtaget på nationalt plan til gennemførelse af nitratdirektivet (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 4), således at der ved en sådan ændring vedtages strengere foranstaltninger med det formål at nå målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? a.2) med henblik på vedtagelse af supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 5) med det mål at gennemføre målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? b) en forbruger, der efter loven har ret til at anvende vandet fra sin egen husbrønd til eget forbrug og ikke anvender dette vand på grund af forhøjede nitratværdier (idet han på tidspunktet for indgivelsen af den anmodning, der ligger til grund for sagen, ikke kunne anvende dette vand og under nærværende forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol ganske vist kunne anvende dette, men en fornyet forøgelse af nitratkoncentrationen i vandet til over 50 mg pr. liter uomtvistet må påregnes), men får vand fra et offentligt vandforsyningsanlæg, i så henseende i henhold til Den Europæiske Unions Domstols praksis er direkte berørt (i den foreliggende sag af en eventuel mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991), i og med den pågældende på grund af handlingsprogrammer, der angiveligt er utilstrækkelige, eftersom nitratkoncentrationen på 50 mg pr. liter overskrides i vandet på dennes vandindvindingssted (husbrønd), er berørt, idet han ikke kan gøre brug af sin – med visse indskrænkninger – lovhjemlede ret til at anvende grundvandet på sin ejendom, hvorved han indrømmes subjektive rettigheder inden for nitratdirektivets rammer b.1) med henblik på ændring af et handlingsprogram, der allerede er vedtaget på nationalt plan til gennemførelse af nitratdirektivet (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 4), således at der ved en sådan ændring vedtages strengere foranstaltninger med det formål at nå målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? b.2) med henblik på vedtagelse af supplerende foranstaltninger eller skærpede</p>			
---	--	--	--

	<p>foranstaltninger (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 5) med det mål at gennemføre målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? c) en kommune[, der] i sin egenskab af offentlig myndighed på grund af nitratkoncentrationer i vandet på over 50 mg pr. liter kun anvender en kommunal brønd, som den driver med henblik på drikkevandsforsyning, som brønd med sekundavand eller stiller den til rådighed som sådan – idet drikkevandsforsyningen ikke påvirkes som følge heraf – i henhold til Den Europæiske Unions Domstols praksis er direkte berørt (i den foreliggende sag af en eventuel mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991 i form af utilstrækkelige handlingsplaner), i og med nitratkoncentrationen på 50 mg pr. liter [org. s 4] overskrides i vandet på indvindingsstedet og en anvendelse som drikkevand som følge heraf ikke er mulig, hvorved den indrømmes subjektive rettigheder inden for nitratdirektivets rammer c.1) med henblik på ændring af et handlingsprogram, der allerede er vedtaget på nationalt plan til gennemførelse af nitratdirektivet (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 4), således at der ved en sådan ændring vedtages strengere foranstaltninger med det formål at nå målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? c.2) med henblik på vedtagelse af supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger (i henhold til nitratdirektivets § 5, stk. 5) med det mål at gennemføre målsætningerne i nitratdirektivets artikel 1 og konkret at nå en nitratkoncentration på højst 50 mg pr. liter i grundvandet ved enkelte indvindingssteder? I alle tre tilfælde er beskyttelsen af forbrugernes sundhed under alle omstændigheder enten sikret ved, at vandet aftages fra udbydende vandforsyningsanlæg (med tilslutningspligt og tilslutningsret) – tilfælde b) og c) – eller gennem egnede vandbehandlingsforanstaltninger – tilfælde a).</p>			
C-210/18	<p>WESTbahn Management</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal punkt 2, litra a), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneanræde, EUT L 343 af 14. december 2012, s. 32, fortolkes således, at jernbaneinfrastrukturelementerne »personperroner« i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv skal subsumeres under det i nævnte bestemmelse nævnte kriterium »passagerstationer og dertil hørende bygninger og andre faciliteter«? 2. Dersom første spørgsmål besvares benægtende, spørges: Skal punkt 1, litra c), i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneanræde, EUT L 343 af 14. december 2012, s. 32, fortolkes således, at det deri nævnte kriterium »brug af jernbaneinfrastrukturen« omfatter benyttelse af personperroner i henhold til andet led i bilag I til dette direktiv?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	28.03.19